

Wat zeg ik tegen die verontruste GKV-er?

De synode van de GKV heeft gesproken. Causa finita est. De zaak is beslist. Alle revisieverzoeken m.b.t. vrouw-in-ambt zijn verworpen. Nieuwe bezwaren indienen is niet meer mogelijk. Er is net zo lang 'gesleuteld' aan Bijbelteksten dat men zelf is gaan geloven dat in een belangrijke zaak de Bijbel precies het tegenovergestelde zegt van wat er heel duidelijk staat. Wie wil weten wat er op 4 en 5 september jl. op de Synode van Goes gebeurd is, raad ik aan de jongste nieuwsbrieven van de website *Eeninwaarheid* te lezen.

Br. D.J. Bolt was als verslaggever aanwezig bij de synodevergaderingen. Hij schrijft: *'We hebben met groot verdriet deze ontwikkelingen aangezien. Gehoopt en gebeden om terugkeer. Maar er is geen halt, eerder een versnelling van de ontwikkelingen.'*

Velen hebben gewaarschuwd dat door het hanteren van nieuw hermeneutische regels het gezag van het Woord van God wordt aangetast. Buitenlandse zusterkerken hebben moeten vaststellen dat er sprake is van zo'n ernstige vorm van loslaten van het Woord van God dat de basis voor een zusterkerkrelatie is komen te vervallen.

De Nederlands Gereformeerden hebben 17 jaar geleden in hun VOP-rapport (Vrouwelijke Ouderlingen en Predikanten) nog gesteld dat je zuiver exegetisch niet uitkomt bij vrouwelijke ambtsdragers. Nee, dan moet je iets veranderen aan het 'Schriftverstaan'. Hermeneutiek dus. Een GKV-synode heeft zelfs de euvele moed het verdraaien van Gods Woord gereformeerde exegese te noemen.

Hoevelen zien de ernst van wat er gaande is? Een paar kranten hebben berichten geschreven over de synodebesluiten. Er verschijnt een enkel ingezonden van een paar bezwaarde GKV-ers. Maar de storm van protest blijft uit. Velen lijken het eigenlijk wel goed te vinden dat er een punt gezet wordt. Er is lang gediscussieerd. Eindelijk rust...Anderen zijn murw geslagen. Ze 'zijn het er niet mee eens'. Maar 'ach er verandert overal zoveel de laatste tijd'...

Er is veel werk verzet om de geesten rijp te maken voor een andere wijze van Bijbellezen.

Er wordt luid geroepen dat het gezag van de Bijbel niet in geding is. Men zegt het Woord van God als canon te blijven zien. Maar in werkelijkheid heeft men het denken van de deze tijd en de cultuur van deze tijd tot canon gemaakt. Vervolgens heeft men geprobeerd de Bijbel daarmee in overeenstemming te brengen.

Terecht is er op gewezen dat deze manier van Bijbellezen werkt als een 'breekijzer'.

Het heeft inmiddels al grote gevolgen gehad voor andere zaken van geloof, van kerkinrichting en ethiek. En dat proces zal zich voortzetten. De zaak van de vrouwelijke ambtsdragers is slechts een topje van de ijsberg.

De GKV is een kerkverband geworden waar de betrouwbare norm van Gods geopenbaarde Woord niet meer wordt vastgehouden. Dat proces is al jaren gaande. Het is niet voor niets dat velen in de afgelopen 20 jaar zich geroepen hebben gezien hebben zich vrij te maken.

Omstreeks 50 jaar geleden werd in de Gereformeerde Kerken Vrijgemaakt opgeroepen om waakzaam te zijn. De Synodaal Gereformeerde Kerken werden gezien als een waarschuwend 'baken in zee'.

Vandaag is het zo ver dat gewaarschuwd moet worden voor ontwikkelingen in de GKV-kerken, als een baken in zee. Het Reformatorisch Dagblad gaf daar in de krant van maandag 21 september een voorbeeld van. Ds. J.M de Heer (Gergem predikant in Middelburg) wees op de GKV-besluiten en stelde de vraag: 'Hebben onze jongeren dan een Bijbels antwoord, een Bijbels fundament waarop ze in die baaierd aan ontwikkelingen staande blijven?'

Waarschuwen is één ding. Maar wat hebben wij te zeggen aan de verontruste GKV-er die er toch wel degelijk nog is?

Toen in de vorige eeuw in de Synodaal Gereformeerde kerken het loslaten van de Schrift, als Gods gezaghebbende Woord, steeds erger werd, toen werden er brochures geschreven.

Kleine handzame boekjes waarin een appél werd gedaan op hen die nog gebleven waren in de Synodaal Gereformeerde kerken. Eén zo'n brochure is geschreven door ds. A.N Hendriks, Met als titel: 'Op weg...waarheen? Het Woord in geding'

De geschiedenis herhaalt zich nooit identiek. Maar als ik deze brochure lees, wat zie ik dan veel overeenkomst tussen de ontwikkelingen in de Synodaal Gereformeerde kerken toen en de Vrijgemaakt Gereformeerde kerken nu.

Toen werd net als nu alle ruimte gegeven om een onschriftuurlijke leer de kerken binnen te dragen. Een synode heeft niet in de kracht van de Heilige Geest een halt toegevoerd aan openlijke aantasting van de Schrift.

Velen zijn in gewetensnood gekomen. En nu? Wat kan ik zeggen tegen verontruste broeders en zusters? Nou, laten we allereerst op onze hoede zijn voor elke vorm van farizeïsme en voor elke houding van betweterij.

Maar het is inmiddels wel zo dat de HERE vrijmakingen heeft gegeven. Velen mochten breken met een verkeerde koers, om echt gereformeerd te blijven.

Bij ons is bepaald niet alles volmaakt. Daarvoor past ons ootmoed. Maar we mogen uiting geven aan onze dankbaarheid dat we weer deel mogen uitmaken van kerken, waarin men enkel wil buigen voor het soevereine gezag van het Woord van de HERE.

Het ging bij onze vrijmakingen niet om iets 'bijzonders'. Het was alleen een worsteling om door Gods genade te blijven bij het Woord.

Dan mogen we ook vrijmoedig zeggen, tegen die verontruste broeder en zuster: Kom maar! Blijf maar niet in een kerkverband, waar het geloofsleven van jezelf en van je kinderen – als je die hebt – gevaar loopt. Wij belijden met artikel 28 van de NGB een andere weg.

En de apostel Paulus zegt in 2 Timotheüs 2:19 'Ieder die de Naam van Christus noemt, moet zich ver houden van de ongerechtigheid'.

E. Heres